

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819202385
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Svičinová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7819202385.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Antóniou Svičinovou v spore žalobcu: E. Y., P. XX.XX.XXXX, Y. H. XXX, XXX XX H., t.č. v ÚVTOS Floriánska 18, 041 42 Košice, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúp. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska ul. 71, 813 11 Bratislava, o zaplatenie 100.000,00 eur, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 21.08.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu v sume 100.000,00 eur.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobu podáva na Slovenskú republiku, konkrétne na jej inštitúciu: Okresnú prokuratúru Rožňava a ministerstvo spravodlivosti a jeho inštitúciu. zbor väzenskej u justičnej stráže, za nevykonanie rozhodnutia - uznesenia sp. zn. Pv 744/14/8808-15 Okresnej prokuratúry Rožňava zo dňa 19.12.2014 a dozoru výkonu tohto uznesenia ústavom - ÚVV a ÚVTOS, Floriánska 18, Košice. Jedná sa o tri dni protizákonného obmedzenia jeho osobnej slobody a to v dňoch od konkrétneho času vydania uznesenia Okresnou prokuratúrou Rožňava dňa 19.12.2014, kedy mal byť prepustený z výkonu väzby na slobodu a dní 20.12.2014, 21.12.2014, 22.12.2014, kedy mal byť na slobode, pretože plynula 3 dňová odvolacia lehota na podanie sťažnosti proti nástupu výkonu trestu, nariadenom v tomto rozhodnutí.

3. Žalovaná vo svojom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 19.06.2020 uviedla, že ako vyplýva zo žalobného návrhu zo dňa 18.08.2019, doručeného Okresnému súdu Rožňava dňa 21.08.2019 a žalovanej SR zast. Ministerstvom spravodlivosti SR dňa 11.06.2020, žalobca si uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 100.000,00 eur z dôvodu nezákonného obmedzenia osobnej slobody. Podstatou žalobného návrhu je tvrdenie, že „jedná sa o 3 dni protizákonného obmedzenia mojej osobnej slobody, a to v dňoch od konkrétneho času vydania uznesenia Okresnou prokuratúrou Rožňava dňa: 19.12.2014, kedy som mal byť prepustený z výkonu väzby na slobodu a dní: 20.12.2014, 21.12.2014, 22.12.2014, kedy som mal byť na slobode, pretože plynula 3-dňová odvolacia lehota na podanie sťažnosti proti nástupu výkonu trestu, nariadenom v tomto rozhodnutí.“ Aj napriek absencii konkretizácie právnej úpravy, v zmysle ktorej sa žalobca podanou žalobou domáha náhrady nemajetkovej ujmy, z označenia žalovaných, z obsahu žaloby, ako aj z predchádzajúceho procesu predbežného prerokovania tohto nároku možno dospieť k záveru, že uplatnený nárok je potrebné posudzovať podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 514/2003

Z. z.“). Zák. č. 514/2003 Z. z. ustanovuje nasledujúce všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci: 1/nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, 2/vznik škody, 3/príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. Podľa ust. § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. V tomto prípade je zo skutkového stavu zrejmé, že dňa 19.12.2014 bolo vydané uznesenie Okresnej prokuratúry Rožňava, č. k. Pv 744/14/8808-15, ktorým bolo rozhodnuté o prepustení žalobcu z väzby na slobodu s tým, že mal ihneď nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody. Podľa poučenia o opravnom prostriedku uvedeného v tomto uznesení bola voči nemu prípustná sťažnosť v lehote 3 dní odo dňa doručenia. Podanie sťažnosti však nemá odkladný účinok. S prihladením na uvedené, ako aj na vyjadrenia žalobcu v žalobnom návrhu je zrejmé, že žalobca sa o vzniku škody (nemajetkovej ujmy) z dôvodu nezákonného obmedzenia osobnej slobody v trvaní od 20.12.2014 do 22.12.2014 dozvedel najneskôr dňa 19.12.2014 (deň vydania uznesenia, č. k. Pv 744/14/8808-15 a následný nástup do výkonu trestu odňatia slobody). Podľa ust. § 19 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa ust. § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (žalobcom označená ako „Vec: Doplnenie žiadosti o odškodné“) bola Ministerstvu spravodlivosti SR doručená dňa 18.12.2017. Oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody bolo žalobcovi preukázateľne doručené dňa 04.06.2018. Teda prerokovanie v danom prípade končilo dňom doručenia oznámenia o výsledku a trvalo 5 mesiacov a 17 dní (od 18.12.2017 do 04.06.2018). Žaloba o náhradu škody bola na Okresnom súde Rožňava podaná dňa 21.08.2019. V nadväznosti na citované ustanovenia sa právo na náhradu škody v danom prípade premlčalo tri roky odo dňa 19.12.2014 (deň vydania uznesenia, č. k. Pv 744/14/8808-15 a následný nástup do výkonu trestu odňatia slobody), predĺžené o obdobie od 18.12.2017 do 04.06.2018, v rámci ktorého prebiehalo predbežné prerokovanie nároku na náhradu škodu (teda o 5 mesiacov a 17 dní). Posledným dňom trojročnej subjektívnej lehoty na uplatnenie práva na náhradu škody na súde teda bol deň 05.06.2018 (3 roky + 5 mesiacov a 17 dní odo dňa 19.12.2014 = 05.06.2018). Z doručenej žaloby však jednoznačne vyplýva, že žalobca podal žalobu na Okresný súd Rožňava až dňa 21.08.2019, teda po uplynutí trojročnej subjektívnej lehoty, predĺženej o obdobie predbežného prerokovania nároku na náhradu škody. S prihladením na uvedené žalovaná SR zast. Ministerstvom spravodlivosti SR vzniesla námietku premlčania. V zmysle čl. 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Účelom súdneho konania týkajúceho sa práva na náhradu škody je rozhodnúť na základe účelne a hospodárne zisteného skutkového stavu, či je možné žalobnému návrhu vyhovieť, teda či právo na náhradu škody je súdne vynúiteľné. V prípade, že je táto vynúiteľnosť vyvrátená dôvodnou námietkou premlčania, uplatnené právo nemôže byť priznané. Zásada hospodárnosti konania musí súd za takýchto okolností viesť k tomu, aby sa prednostne zaoberal otázkou premlčania práva pokiaľ to účinnejšie a rýchlejšie vedie k vydaniu rozhodnutia vo veci samej. Opačný záver by znamenal, že by súd mal vykonávať dôkazy ohľadne zodpovednosti za škodu alebo jej výšky napriek tomu, že by bolo zistené, že právo, pokiaľ by aj bolo dané, je už premlčané (Stanovisko NS ČR Sc 2/83 uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov SR, roč. 1983, str. 452). V rozhodovacej činnosti súdov teda „zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie napr. výšky bezdôvodného obohatenia a pod.“ (pozri rozsudok NS SR, sp. zn. 3Cdo 145/2004). Napriek skutočnosti, že dôvodne vznesená námietka premlčania by mala viesť k zamietnutiu žaloby na náhradu škody, žalovaná SR zast. Ministerstvom spravodlivosti SR sa z opatrnosti vyjadrila aj k uplatnenému nároku na náhradu škody z hľadiska príslušných ustanovení zák. č. 514/2003 Z. z. Podľa žalovanej SR zast. Ministerstvom spravodlivosti SR však nebolo v tejto veci zo strany žalobcu preukázané splnenie zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej výkonom verejnej moci. Žalobca si uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 100.000,00 eur z dôvodu nezákonného obmedzenia osobnej slobody v trvaní od 20.12.2014 do 22.12.2014. Okresná prokuratúra Rožňava uznesením č. k. Pv 744/14/8808-15 zo dňa 19.12.2014 rozhodla o prepustení žalobcu z väzby a o jeho okamžitom nástupe do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený rozsudkom Okresného súdu

Rožňava, sp. zn. 1T 55/2010 zo dňa 12.05.2010. Výkon trestu odňatia slobody bol v danom prípade nariadený opatrením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Tos 79/2014 zo dňa 16.10.2014 z dôvodu, že žalobca sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (na základe rozsudku Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 1T 55/2010 zo dňa 12.05.2010) neosvedčil. Do výkonu trestu odňatia slobody bol žalobca dodaný dňa 19.12.2014. Z uvedeného vyplýva, že prokurátor predmetným uznesením (ani príkazom) nerozhodoval o nariadení výkonu trestu odňatia slobody, ale iba o prepustení žalobcu z väzby v dôsledku už nariadeného výkonu trestu odňatia slobody opatrením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7Tos 79/2014 zo dňa 16.10.2014, keďže nariadený výkon trestu odňatia slobody má prednosť pred väzbou. Nakoľko žalobcom vymedzené obdobie nezákonného obmedzenia osobnej slobody v dňoch 20.12.2014 až 22.12.2014 predstavovalo už nariadený výkon trestu odňatia slobody na základe opatrenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Tos 79/2014 zo dňa 16.10.2014, nemožno obmedzenie osobnej slobody v dňoch 20.12.2014 až 22.12.2014 v nijakom prípade považovať za protizákonné. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že „(...) som mal byť na slobode pretože plynula 3-dňová odvolacia lehota na podanie sťažnosti proti nástupu výkonu trestu (...)“ žalovaná SR zast. Ministerstvom spravodlivosti SR uviedla, že podanie sťažnosti proti uzneseniu Okresnej prokuratúry č. k. Pv 744/14/8808-15 zo dňa 19.12.2014 nemá zo zákona odkladný účinok, a teda predmetné uznesenie sa stalo vykonateľným ešte pred uplynutím 3-dňovej lehoty na podanie sťažnosti. Uvedené jednoznačne vyplývalo aj z poučenia obsiahnutého v uznesení č. k. Pv 744/14/8808-15 zo dňa 19.12.2014. Teda ani prípadné podanie sťažnosti (ktoré však žalobca nijakým spôsobom nepreukázal) by nemalo vplyv na jeho okamžité dodanie do výkonu trestu odňatia slobody. V nadväznosti na vyššie uvedené, žalovaná SR zast. Ministerstvom spravodlivosti SR konštatovala, že žalobca nedisponuje titulom pre uplatnenie nároku na náhradu škody. V danom prípade nie je naplnený prvý a základný predpoklad pre vznik nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z., a to preukázanie existencie nesprávneho úradného postupu, resp. preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia. Vo všeobecnosti k uplatnenej náhrade nemajetkovej ujmy žalobca si podanou žalobou uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 100.000,00 eur. Keďže v uvedenom prípade absentuje základný predpoklad pre uplatnenie nemajetkovej ujmy, a to existencia titulu, žalovaná SR zast. Ministerstvom spravodlivosti SR zastávala názor, že nie je, ani nemôže byť daný základ pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy. V zmysle ust. § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Ustanovenie § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (ako si ju uplatnil aj žalobca) predpokladá preukázanie vzniku samotnej nemajetkovej ujmy a ak je preukázaná, nemožnosť uspokojiť nárok prostredníctvom iného satisfakčného prostriedku. Nemajetková ujma v peniazoch sa teda uhrádza iba ak je vznik nemajetkovej ujmy nepochybne preukázaný a samotné konštatovanie porušenia práva nepostačuje. V súvislosti s uvedeným žalovaná SR zast. Ministerstvom spravodlivosti SR poznamenala, že žalobca nepreukázal existenciu ani výšku uplatňovanej nemajetkovej ujmy, keďže túto náhradu žalobca bližšie neodôvodňuje ani nešpecifikuje. Zároveň v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy okrem povinnosti tvrdenia zaťažuje žalobcu aj dôkazná povinnosť, teda povinnosť relevantným a nespochybniteľným spôsobom podložiť a preukázať svoje tvrdenia ohľadom vzniku a výšky uplatnenej nemajetkovej ujmy. S prihliadnutím na obsah žaloby však žalovaná SR zast. Ministerstvom spravodlivosti SR konštatovala, že žalobca si nesplnil ani len základnú povinnosť tvrdenia ohľadom vzniku nemajetkovej ujmy, a už vôbec nepreukázal vznik takto uplatneného nároku a jeho výšku. Nakoľko nie je preukázaný titul pre uplatnenie náhrady nemajetkovej ujmy, ani existencia nemajetkovej ujmy, ani splnenie predpokladu príčinnej súvislosti nie je možné. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a prednesenú argumentáciu žalovaná SR zast. Ministerstvom spravodlivosti SR považovala nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v celom rozsahu za premlčaný, žalobu za nedôvodnú a žiadala, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Žalovaná SR zast. Ministerstvom spravodlivosti SR si právo na náhradu trov konania uplatnila.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 18.06.2020 uviedol, že čo sa týka prípustnej sťažnosti v lehote troch dní na uznesení, čo práve o tie dni sa jedná, uznesenie sa nemohlo stať vykonateľným pred uplynutím lehoty na podanie sťažnosti z dôvodu: na čo by tam bola potom trojdňová lehota na odvolanie - podanie sťažnosti. Bez odkladného účinku znamená v trojdňovej lehote možnosť sa odvolať - podať sťažnosť, ale nutnosť nastúpiť výkon nariadeného výkonu trestu po uplynutí troch odvolacích dní, to jest 23.12.2014. Žalobca predmetné uznesenie zo dňa 19.12.2014 prevzal dňa 23.12.2014 na eskortnom oddelení ÚVV a ÚVTOS už ako nástup výkonu trestu, kde nastúpil resp.

bol preradený z väzby v ten istý deň ráno t.j. 23.12.2014. Dni 20, 21, 22.12 a noc 22.12.2014 na 23.12.2014 bol vo väzbe, resp. vo väzobnom oddelení a dňa 19.12.2014 mal byť prepustený na slobodu a 23.12.2014 nastúpiť na výkon trestu. Žalobca nemôže za to, že OP RV vydala takýto dokument, ktorým mu bola obmedzená sloboda v trvaní viac ako 3 dní. Štát nemôže protizákonne obmedziť slobodu človeka ani na sekundu. Je zvláštne, že OP RV si nekontroluje výkon svojich rozhodnutí. Predmetné uznesenie OP RV sa stalo vykonateľným ihneď, ale iba v jednej veci, v okamžitom prepustení na slobodu t.j. 19.12.2014. A žalobcovi mal byť doručený ďalší dokument o nastúpení výkonu trestu odo dňa prijatia resp. prevzatia po uplynutí troch dní, to značí na štvrtý deň.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa so žalobným návrhom, vyjadreniami strán sporu, uznesením Okresnej prokuratúry Rožňava č.k. Pv 744/14/8808-15, doplnením žiadosti o odškodné, oznámením o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, doručenkami, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6. Na pojednávaní konanom dňa 12.11.2020 žalobca uviedol nasledovné: Mám právo na spravodlivý proces, obhajobu a na odškodné. V podstate žiadam súd, aby mi nezasahoval do obhajovania, iba keď mu to zákon dovolí a aby vyniesol taký verdikt, ktorý sa zakladá na cti a spravodlivosti. Vychádzam zo zásady „iura novit curia“ (súd pozná právo). O námietke absencie právnej úpravy som zaslal vyjadrenie s inými vyjadreniami súdu. Podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody štátom za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci som splnil. K namietaniu MS SR (Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky) zamietnutia žaloby z dôvodu premlčania, to isté k GP SR (Generálna prokuratúra Slovenskej republiky) a to isté k OP RV (Okresná prokuratúra Rožňava), poukazujem súdu na znovu porušenia zákonov SR na protizákonné konanie horeuvedených orgánov verejnej moci a za zneužívanie právomocí verejného činiteľa, a to minimálne konkrétnych zastupujúcich, resp. podpísaných na dokumentoch, zastupujúcich konkrétny štátny úrad ako celok, kde sa porušenia zákonov nachádzajú. Čo sa týka nemajetkovej ujmy, súd to má zdôvodnené, zaslal som to v prípade námietok, to isté namietam, doplním, odôvodním, na to sa koná toto pojednávanie. Nemajetková ujma, vychádzal som z ušlého podnikateľského prímeru, je to iba o vypočítaní. Za neprepustenie na slobodu + ako satisfakcia za porušovania zákonov legislatívy SR, tým pádom aj európskych zákonov v konaní voči mne, právneho občana SR, v takom rozsahu ako to súd mnou má zdôvodnené, keby mi to zákon dovoľoval, tak v tomto štádiu porušovania zákonov orgánmi verejnej moci SR by som žiadal odškodné v rámci satisfakcie vo výške 1.000.000,00 eur ako nemajetkovú ujmu. Toto odškodné začnem žiadať na MS SR hneď v prípade zamietnutia mi žaloby zo strany prvostupňového súdu ako osobitnú žiadosť v rámci ďalšieho porušovania zákonov SR verejnou mocou pri výkone verejnej a súdnej moci a pokračovať aj v rámci procesného konania súdu SR vo veci pod sp.zn. 12C/55/2019 vedenej na OS RV (Okresný súd Rožňava). Ďalej podľa nadriadenosti súdov až po Európsky súd pre ľudské práva + riešiť vec aj trestným stíhaním v rámci zneužitia právomoci verejného činiteľa, a to minimálne týmto trestným stíhaním, konkrétnych pod týmto podpísaných. Orgán konajúci v mene štátu MS SR. Bolo to odoslané z NS SR (Najvyšší súd Slovenskej republiky) tu na MS SR. Odvolacie lehoty na úradných dokumentoch znamenajú, že dokument, na ktorom je uvedený jeho výkon, sa stane právoplatným po uplynutí počtu dní, na ktoré sa vzťahuje sťažnosť podaná v odvolacej lehote na ňom uvedenej. To znamená na prvý deň po počtu dňoch na ňom uvedenom, pripočítajúc k nim soboty, nedele a sviatky, ktoré do lehoty zasahujú. V mojom prípade prevzatia 23.12.2014, nástup výkonu trestu 29.12.2014. Čo sa týka dátumov 20,21,22.12.2014, odvinuté od dátumu na dokumente, t. j. 19.12.2014. Keby sa to udialo 16.10.2014, keď som mal nastúpiť na výkon trestu, tento prípad by v rámci porušovania zákonov zo strany orgánov verejnej moci vôbec neexistoval, pretože žiadne porušenie by nebolo. Až do 23.12.2014 rána, kedy som bol dodaný do výkonu trestu, som mal štatút obvineného a ešte k tomu som mal byť na slobode. Skutočnosť praktického priebehu preradenia z výkonu väzby do výkonu trestu, prevzatie predmetného uznesenia Pv 744/14/8808-15 zo dňa 19.12.2014, dňa 23.12.2014 na eskortnom oddelení výkonu trestu. Čo sa týka faktického prechodu z výkonu väzby do výkonu trestu - ozrejmenie teoretickým účastníkom, nemajúcim v tom prax. Dňa 22.12.2014 som sa stále nachádzal vo výkone väzby tu v ústave. Tohto dňa večer referent režimu zakričal na chodbe: Y. - odsúdený. Nič viac k tomu, následne som sa spýtal jedného skúsenejšieho kolegu, čo to znamená, tak mi vysvetlil, že nejaké právoplatné rozhodnutie, uznesenie súdu sa stalo právoplatné, nadobudlo právoplatnosť a zajtra ráno, t.j. 23.12.2014 si tu na väzbe pobalím všetky veci a pôjdem so službukonajúcim referentom režimu na to určeným dole do skladu, kde odovzdám všetky ústavné veci, vyzlečiem si teplákovú súpravu, aj zelenú košeľu (to je ustrojenie vo výkone väzby) a ľudovo povedané nafasujem všetko nové. V podstate to isté s výnimkou odevného ustrojenia, tzn. montérkové nohavice modrej farby, košeľu modrej farby a topánky, pretože

to je ústrojné oblečenie odsúdeného vo výkone trestu. Vo výkone väzby je obuv iba papuče. Rozdiely ustrojenosti čo sa týka výkonu väzby a výkonu trestu a štatút obvinený - výkon väzby a odsúdený - výkon trestu. Vo väzbe sa nemôže nachádzať odsúdený, pretože zákon hovorí jednoznačne: výkon trestu má prednosť pred výkonom väzby. Následne v montérkach a v modrej košeli som bol uvedený na eskortné oddelenie tu v ústave na nástup do výkonu trestu. V podstate už výkon trestu odo dňa 23.12.2014, kde som poobede medzi 15. a 16. hodinou prevzal predmetné uznesenie OP RV zn. Pv 744/14/8808. Čo sa týka 3 ročných lehôt, zákon hovorí: právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. V mojom prípade som sa o škode dozvedel dňa 23.12.2014. MS SR prijalo moju žiadosť o odškodné vo výške 100.000,00 eur dňa 18.12.2017, päť dní pred uplynutím trojročnej lehoty. Oznámenie o nevyhovení mojej žiadosti o odškodné vo výške 100.000,00 eur som prezval od MS SR dňa 04.06.2018. Na riešenie v súdnom konaní mi trojročná súdna premlčacia lehota začala plynúť týmto dňom, dňom 04.06.2018 a riešiť to v súdnom konaní by zaniklo dňom 05.06.2021. Moju žalobu súd prijal dňa 21.08.2019. Tak vy chcete tvrdiť, že súd dnes v tejto veci zasadá protizákonne. Súd, keby to tak bolo, by nemohol ani dnes zasadnúť, pretože by zasadal protizákonne z dôvodu premlčania. Uvedomte si jednu zásadnú vec, vy zastupuje MS SR v celom rozsahu, bola ste na to poverená vy ministerkou, teda zastupujete štát, celú štátnu inštitúciu spravodlivosti v rámci zákonov. Vy žiadate zamietnuť žalobu z dôvodu premlčania, tzn. protizákonnú, to isté aj GP SR a OP RV. Súvis rozhodnutí k lepšiemu vášmu pochopeniu, tzn. orgánov verejnej a súdnej moci pri výkone verejnej a súdnej moci. Dňa 12.05.2010 v prípade sp.zn. 1T/55/2010 vedenom na OS RV som bol odsúdený OS RV na tri roky nepodmienečne, ktorých výkon bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu štyroch rokov. To znamená do 12.05.2014. Súdne uznesenie OS RV sp.zn. 1T/55/2010 - 212 zo dňa 11.06.2014 mi potvrdilo neosvedčenie sa v skúšobnej dobe, ktorá skončila mesiac bez dňa: dňa 12.05.2014 z dôvodu nedodržania probácie a mediácie. Pritom som všetko dodržal. Hneď som sa odvolal na KS KE (Krajský súd v Košiciach), ktorý rozsudok OS RV zo dňa 11.06.2014, mesiac po uplynutí podmienky, potvrdil dňa 16.10.2014, sp.zn. 7Tos 79/2014 - 234 a samozrejme toho dňa 16.10.2014 sa stal aj ihneď vykonateľný, pretože výkon trestu má prednosť pred výkonom väzby. Ja som sa v tom čase nachádzal vo výkone väzby tu v ústave, do ktorého som bol vzatý dňa 22.09.2014, vrátane CPZ - cely predbežného zadržania za delikt, ktorého rozsudok na prvostupňovom súde v Rožňave sa vyniesol dňa 21.10.2015 sp. zn. 1T/85/2015. Následne uznesenie OP RV zo dňa 19.12.2014 sp.zn. Pv/744/14/8808-15 bolo prevzaté mnou toho 23.12.2014 poobede. Dve výkony na uznesení, ktoré nikto nedodržel, trojdňová lehota na odvolanie čo sa týka nástupu výkonu trestu, prepustenie z väzby dňa 19.12.2014, všade evidovanie nástupu výkonu trestu dňa 19.12.2014. Na konanie prokurátora v týchto úkonoch je potrebný súdny príkaz vydaný predsedom senátu v písomnej forme a zdôvodnený. Žiadam súd, aby si vyžiadal tieto dve súdne príkazy na deň 19.12.2014, na základe ktorých konal okresný prokurátor Rožňava, čo sa týka uznesenia Pv 744/14/8808-15 zo dňa 19.12.2014. Ďalej čo sa týka mojej žaloby o odškodné, súhlasenia žalovaných inštitúcií, že je všetko v poriadku, nepriznanie mi odškodného inštitúciou na to určenou, žiadanie zamietnuť žalobu z dôvodu premlčacej lehoty, všetko zdokumentované, spadá pod zneužívania a porušovania zákonov orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci. 100.000,00 eur odškodné ako nemajetková ujma, ako satisfakcia za porušovanie zákonov voči mne zo strany štátu, týkajúcich sa štátnych inštitúcií, umožňuje mi to zákon, Ústava SR, Európsky dohovor. Porušujete zákony verejnej moci pri výkone zákonov verejnej moci, zo svojich pracovných miest v štátnych inštitúciách, na rôznych pracovných miestach, ktoré si vyžadujú právnu kvalifikáciu. O praxi radšej pomlčím, aj o výkone práva a výklade práva, tzn. litere zákona, minimálne voči mne, právnemu občanovi SR v rámci EÚ a zeme, kde prebieha kvázi civilizačný vývoj. Česť výnimkám minimálne mne v rámci kvázi civilizačného vývoja zeme a viac, čo sa mňa týka a civilizačného vývoja a viac, v rámci civilizačného vývoja a viac. Čo som teraz povedal a prípadného vášho názoru na mňa, že je to môj názor, v poriadku, ja vám váš názor na môj podľa váš názor, neberiem, ale ja mám a preukazujem vám dôkazy v porušení vami, literu zákona a respektíve porušovanie a zneužívanie zákonov orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci. Čo sa týka prepustenie - preradenie, tieto dve slová majú dva obsahy, nie sú rovnaké, z toho sa skladá komunikácia slovom na dorozumievanie sa a konanie. Je rozdiel prepustiť a je rozdiel preradiť. Na uznesení OP RV zo dňa 19.12.2014, ktoré mi bolo doručené 23.12.2014 sp.zn. Pv 744/14/8808 - 15 stojím: ihneď prepustený, a ja som prepustený nebol. Doložte zákonom úkon na tom istom uznesení: ihneď nastúpiť, výkon trestu, na základe ktorého konal prokurátor. Na akom zákonnom základe som mal ihneď nastúpiť na výkon trestu, príkaz od predsedu senátu. Nazval som si to varianty riešenia: ak mi to prvostupňový súd zamietne, samozrejme odvolám sa, a tak ďalej, v rámci hierarchizácie v procesnom súdnom konaní v tejto veci 12C/55/2019 až po vrch, tzn. pri takomto prístupe súdov SR, na Európsky súd pre ľudské práva, ktorý a to vám garantujem už teraz v tejto veci a prístupe orgánov verejnej a súdnej moci SR, v porušovaní a zneužívaní zákonov SR k nej, vyhovie v celom rozsahu, Slovenská republika

to vyplatí aj s príslušenstvom. Ale zároveň už budem podávať na MS SR ďalšiu žiadosť o odškodné vo výške 1.000.000,00 eur s príslušenstvom za ďalšie zneužívanie a porušovanie zákonov SR v tejto veci orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, kde sa už zapojí v tomto aj prvostupňový súd pri tom istom porušovaní zákonov zo strany súdnej moci. Zároveň s týmto začnem podávať trestné oznámenia, minimálne za zneužitie právomoci verejného činiteľa na Národnú kriminálnu agentúru na nasledovných zastupujúcich štátne inštitúcie vo veci 12C/55/2019: G.. V. C. - okresný prokurátor Rožňava, G.. N. L. - štátna zamestnankyňa MS SR, G.. D. A. - KS KE, D.. D. H. - generálny riaditeľ právnej sekcie MS SR, D.. Z. I. - riaditeľ netrestného odboru GP SR, a zároveň už aj na vás, tzn. JUDr. Antónia Svičinová - predsedkyňa senátu OS Rožňava a prokurátor, neviem či je účastný dnešného pojednávania, v prípade pri zneužití právomoci verejného činiteľa. To isté čo sa týka môjho postupu pri vyhovení žaloby zo strany súdu a odvolaní sa MS SR, resp. prokurátora s výnimkou trestného sťažania, predsedkyne senátu tohto súdu za zneužitie právomoci verejného činiteľa pri výkone súdnej moci a súd - OS RV v ďalšom riešení zneužívania a porušovania zákonov SR orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej a súdnej moci. Pri vyhovení mojej žaloby zo strany OS RV, stotožnení sa so záverom OS RV, prokurátorom, žalovanou stranou, v celom rozsahu žaloby, tzn. nadobudnutia právoplatnosti ihneď po vynesení rozsudku OS RV, moje konanie v tejto veci končí. Nechcem viac o tomto prípade počuť. Zakladám si ho do archívu, pri takomto obsahu rozsudku viac nekonám ani v trestnom konaní, ani v ďalšom podaní žiadosti o odškodné vo výške 1.000.000,00 eur na MS SR za zneužívanie a porušovanie zákonov orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej a súdnej moci v súvisi s prípadom 12C/55/2019 a 1T/85/2015 vedenej na OS RV. V takomto prípade dôjde zo strany štátu za svoje viny voči mne ku konečnej satisfakcii a viac ma táto vec a veci spojené s ňou nezajíma.

7. Žalovaná na predmetnom pojednávaní uviedla: Žalovaná má za to, že zo strany žalobcu relevantným spôsobom neboli spochybnené jej námietky prednesené v pís. vyjadrení a rovnako je nesprávny záver ohľadom počítania premlčania, pričom už len odkazujem na tie jednotlivé dátumy a doručenia jednotlivých listín a máme za to, že námietka premlčania nie je vznesená dôvodne. Z výpovedí žalobcu nejakým spôsobom nebola spochybnená argumentácia žalovanej ohľadom neexistencie titulu pre uplatnenie nároku, čo sa týka nezákonného obmedzenia osobnej slobody v trvaní od 20. do 22.12.2014, z čoho vyplýva, že žalobca nedisponuje základným predpokladom pre uplatnenie nároku na náhradu škody podľa osobitného zákona, teda nedisponuje titulom a rovnako zo strany žalobcu nijakým spôsobom nebola preukázaná ani uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy, ani jej vznik, ani jej výška. K tým ostatným okolnostiam sa žalovaná nebude vyjadrovať, nakoľko posúdenie okolností nároku je irelevantné uvádzané zo strany žalobcu. Keďže nedošlo k naplneniu tých kumulatívnych podmienok, ktoré zákon č. 514/2003 vyžaduje pre uplatnenie nároku, je tam dôvodne vznesená námietka premlčania, máme za to že žaloba podaná je nedôvodná.

8. Okresná prokuratúra Rožňava uznesením č.k. Pv 744/14/8808-15 zo dňa 19.12.2014 rozhodla, že E. Y., P. XX.X.XXXX ihneď prepúšťa z väzby na slobodu s tým, že zároveň ihneď nastúpi výkon nariadeného trestu odňatia slobody v trvaní troch rokov nepodmienečne do ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Proti tomuto uzneseniu bola prípustná sťažnosť, ktorá nemá odkladný účinok. Predmetné uznesenie žalobca prevzal dňa 23.12.2014.

9. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, žalobcom označené ako doplnenie žiadosti o odškodné, bolo žalovanej doručené dňa 18.12.2017. Žalobca sa domáhal vyplatenia odškodného vo výške 100 000,00 eur z dôvodu protizákonného obmedzenia jeho osobnej slobody v dňoch 20.12.2014 až 22.12.2014, kedy mal byť prepustený z väzby dňa 19.12.2014.

10. Oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody bolo žalobcovi doručené dňa 04.06.2018. Žalobcovi bolo oznámené, že žiadosť bola predbežne prerokovaná, pričom jej nebolo vyhovené. Žalovaná uviedla, že vymedzené obdobie nezákonného obmedzenia osobnej slobody v dňoch 20.12.2014 až 22.12.2014 predstavovalo už nariadený výkon trestu odňatia slobody na základe opatrenia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7Tos 79/2014 zo dňa 16.10.2014. Nariadený výkon trestu odňatia slobody má prednosť pred výkonom väzby. Zároveň podanie sťažnosti proti uzneseniu Okresnej prokuratúry č.k. Pv 744/14/8808-15 zo dňa 19.12.2014 nemá zo zákona odkladný účinok, a teda predmetné uznesenie sa stalo vykonateľným ešte pred uplynutím 3 - dňovej lehoty na podanie sťažnosti. Ministerstvo posúdilo predmetnú žiadosť ako nedôvodnú.

11. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobca označil v žalobe ako žalovanú 1/ Okresnú prokuratúru Rožňava a ako žalovanú 2/ Ministerstvo spravodlivosti SR. Žalobou sa domáha náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. z dôvodu nesprávneho úradného postupu. Takéto označenie žalovanej nie je správne. Aj v prípade, ak by proti štátu boli jednou žalobou uplatnené viaceré nároky spadajúce do pôsobnosti rôznych štátnych orgánov, môže štát ako ten istý subjekt mať procesné postavenie žalovaného len jedenkrát. Ani štát, hoci má medzi subjektmi práva špecifické postavenie, nemôže v konaní tvoriť sám so sebou spoločenstvo účastníkov (uznesenie NS SR sp.zn. 6Cdo/149/2011 zo dňa 26.09.2012).

12. Označenie správneho štátneho orgánu v žalobe, ktorý koná za štát v rozsahu svojej pôsobnosti, nie je otázkou pasívnej legitímácie štátu v konaní, resp. s pasívnou legitímáciou štátu nesúvisí. Pasívna legitímácia je stav, ktorý znamená, že subjekt práva je nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva. K pasívnej legitímácii sa súd vyjadruje v rozhodnutí vo veci samej vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním. Existencia či neexistencia pasívnej legitímácie štátu ako hmotnoprávneho stavu nemá nijakú spojitosť so správnym procesným označením štátu ako účastníka konania na žalovanej strane. Riadne označenie štátu ako žalovaného účastníka konania je náležitosťou riadneho návrhu na začatie konania. Štát je ako účastník konania označený riadne, ak je súčasne s ním označený príslušný štátny orgán, ktorý bude za štát konať (ust. § 135 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len „CSP/). V prípade, že žalujúca strana síce štátny orgán, ktorý má za štát konať, označí, ale uplatnený nárok do pôsobnosti tohto štátneho orgánu nepatrí, alebo označí subjekt, ktorý štátnym orgánom nie je, resp. nie je ani právnym subjektom, nejde o vadu návrhu ani o nedostatok podmienky konania. Z ust. § 73 CSP vyplýva, že súd je povinný - bez zreteľa na označenie obsiahnuté v návrhu - zabezpečiť, aby za štát pred súdom konal štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitnými predpismi alebo právnická osoba, ktorá je oprávnená podľa osobitného predpisu a konať len s takýmto oprávneným subjektom (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/149/2011 zo dňa 26.09.2012).

13. Súd bude z úradnej moci konať s tým štátnym orgánom, do ktorého kompetencie vec spadá, nakoľko povinnosť konať s takto oprávneným subjektom mu vyplýva zo zákona. V prejednávanej veci ide o prípad, kedy majú za štát konať dva štátne orgány, čo je v rozpore s ustanovením § 4 zákona č. 514/2003 Z.z.

14. Podľa ust. § 73 CSP, na konanie štátu pred súdom sa použijú ustanovenia osobitného predpisu o konaní za štát.

15. Podľa ust. § 135 ods. 1 CSP, ak je stranou štát, v žalobe sa označuje uvedením jeho názvu a názvu štátneho orgánu alebo právnickej osoby, ktorá za štát koná.

16. Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

17. Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

18. Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. m) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku, ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

19. V konaní o náhradu škody podľa zákona č. 541/2003 Z.z. ak je žalobou uplatňovaných niekoľko nárokov, napr. titulom nezákonného rozhodnutia a titulom nezákonnej väzby, v mene štátu konaná ten štátny orgán, ktorý začal konať vo veci ako prvý. Zo žaloby musí vyplývať, že bol podaný návrh na predbežné prejednanie a na ktorom orgáne a ako sa tento orgán vyjadril. Ten orgán, ktorý sa prvý vyjadril, ten začal konať.

20. Vyššie citované zákonné ustanovenia určujú nielen vecnú legitimáciu štátu ako subjektu zodpovedného za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci, ale určujú aj štátny orgán, ktorý v mene štátu koná, konkrétne v ust. § 4 cit. zák., pričom v mene štátu koná vždy iba jeden štátny orgán uvedený v ust. § 4 v závislosti od charakteru uplatneného nároku.

21. Keďže žalobca označil v rozpore s vyššie citovanou zákonnou úpravou dva štátne orgány, ktoré mali konať v mene štátu, bolo povinnosťou súdu ustáliť, ktorý štátny orgán v tejto prejednávanej veci koná v mene Slovenskej republiky a z úradnej povinnosti ďalej konať už len s týmto štátnym orgánom.

22. Keďže predmetný nárok na náhradu škody predbežne prerokovalo Ministerstvo spravodlivosti SR, ako vyplýva z oznámenia o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 29.05.2018, súd z úradnej povinnosti konal s Ministerstvom spravodlivosti SR ako žalovaným orgánom konajúcim v mene štátu.

23. Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

24. Podľa ust. § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

25. Podľa ust. § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

26. Podľa ust. § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

27. Podľa ust. § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

28. Z vykonaného dokazovania, a to z predložených doručení, ako aj z výpovede samotného žalobcu bolo preukázané, že uznesenie Okresnej prokuratúry Rožňava č.k. Pv 744/14/8808-15 zo dňa 19.12.2014 bolo žalobcovi doručené dňa 23.12.2014. Žalobca sa teda o vzniku nemajetkovej ujmy dozvedel najneskôr dňa 23.12.2014. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola

ministerstvu doručená dňa 18.12.2017. Oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody bolo žalobcovi doručené dňa 04.06.2018. Prerokovanie v danom prípade končilo dňom doručenia oznámenia o výsledku a trvalo 5 mesiacov a 17 dní (od 18.12.2017 do 04.06.2018). Právo na náhradu škody sa v tomto prípade premlčí za tri roky, odkedy sa poškodený o škodu dozvedel, t.j. odo dňa 23.12.2014 predĺžené o obdobie predbežného prerokovania nároku t.j. od 18.12.2017 do 04.06.2018, teda o 5 mesiacov a 17 dní. Posledným dňom trojročnej subjektívnej lehoty na uplatnenie práva na súde bol deň 09.06.2018 (3 roky + 5 mesiacov a 17 dní odo dňa 23.12.2014), pričom žaloba bola podaná na súd až dňa 21.08.2019.

29. Súd sa v prvom rade zaoberal vznesenou námietkou premlčania a dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný. Preto súd nepovažoval za hospodárne vykonávať ďalšie dôkazy navrhnuté žalobcom.

30. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Nakoľko žalovaná mala vo veci plný úspech, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rožňava písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpisu a spisovej značky konania (§ 127 ods. 1, 2 CSP), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 a 3 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.